

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

Milí farníci,

i když to tak nevypadá, neustále se ještě pohybujeme v průběhu velikonoční doby, a to až do poloviny května, do Slavnosti Soslání Ducha svatého, která je zároveň poutní slavností našeho nového kostela. Ještě se vracíme k nedělnímu ránu Vzkříšení, které je jádrem naší víry i důvěry v Krista, jenž nás zachránil svou smrtí a zmrtvýchvstáním. Tak tomu věříme, tak to i vyznáváme, zvláště v souvislostech letošního Roku milosrdenství.

V souvislosti s tím mě oslovila myšlenka kardinála Tomáše Špidlíka, který píše: *„Když se někdo ztratí, ztratí se vždycky sám. Jestliže se naopak má zachránit, dosáhne spásy ve spojení s ostatními uvnitř církve, v níž se už nenachází ve slabosti svého osamocení, ale v síle své duchovní a hluboké jednoty se svými bratři a svým Spasitelem.“*

Je to tak, že skutečně každé naše pochybení a náš hřích nás uvádí do osamělosti a izolace, naopak vykoupení nikdy není věcí individuální, ale vede do společenství s Bohem i s druhými, od nichž jsme se přece také oddělili. Milosrdný otec přijímá svého syna do svého domu, který není pouze budovou, ale společenstvím lidí v ní žijících, Dobrý Pastýř Kristus nepřivádí ztracenou ovci do prázdné ohrady, ale mezi dalších devadesát devět ovcí, uzdravení nemocní a posedlí se vydávají na cestu za Ježíšem a začleňují se mezi jeho učedníky. I apoštolové procházejí (ve dvojicích) po oslání Ducha svatého misijní cesty a nepřivádějí k víře jednotlivce, ale zakládají společenství prvních křesťanů.

Křesťanství není individualistické náboženství, ale učí nás jednotě ve vztahu k Bohu i mezi sebou navzájem. Tato jednota se pak nejvíce uskutečňuje ve formě odpuštění druhému a jako zájem o druhého i ochota pomoci, a to na základě odpuštění a daru nového života, který nám samým dává Ježíš. V rámci letošního Roku milosrdenství by i rozměr jednoty měl pevně zakořenit v našich srdcích, abychom mohli lépe uskutečňovat, co znamená prosba Modlitby Páně: *„Odpust' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“* i heslo letošního roku: *„Milosrdní jako Otec.“*

o. Václav

Sv. Ondřej Bobola

Narodil se pravděpodobně v roce 1591 ve vesnici Strachocina. Pocházel z českého rytířského rodu usazeného v Sandoměřském vojvodství v Malopolsku. Jako člen nižší šlechtické rodiny a syn zbožného otce studoval teologii a filosofii. Když mu bylo 19 let, vstoupil do jezuitského řádu v litevském Vilnius. Byl vysvěcen na kněze, působil jako kazatel a zpovědník v tamním chrámu sv. Kazimíra. Přitom se věnoval i vedení Mariánské družiny studentů. Horlivým působením získal mnoho pravoslavných pro katolickou víru. Navštěvoval nemocné a konal i skutky tělesného milosrdenství. Osvědčil se zvláště za morových

epidemií. Po složení slavných slibů v roce 1633 se stal představeným řeholního domu v běloruském Bobrujsku v miňském kraji. Byl milován jako otec a působil jako horlivý a neúnavný misionář, který v posledních dvaceti letech projížděl celé území Litvy a Běloruska. Mezi tím byl přeložen do Pińska. Žil asketicky, byl nadaný řečník, měl dostatek trpělivosti a značnou vytrvalost. Často nocoval pod širým nebem. Litva a Bílá Rus prožívaly v té době velmi bouřlivé období svých dějin, zejména po náboženské stránce. Pravoslavní vyhlásili neúprosný boj proti tzv. uniatům (věřící sjednocení s Římem), které považovali za zrádce a odpadlíky a všemožně jim ztrpčovali život. Ale i přesto Ondřej Bobola a jiní misionáři získávali ke katolické víře nové stoupence a věřící. Poměry se značně zhoršily, když roku 1649 vypuklo na Ukrajině povstání záporožských kozáků, vedené Bohdanem Chmelnickým, které se přeneslo i na sousední Bílou Rus. Bandy kozáků a vzbouřivších se venkovanů projížděly křížem krázem celou oblast a vyhledávaly hlavně katolíky, a když se dozvěděli o horlivém jezuitovi na misii, rozhodli se ho najít. Ondřej Bobola se to dozvěděl 16. května 1657 ve vsi Paradylna, když zde sloužil mši. Pokusil se uprchnout, ale byl dostižen a zajat kozáky. Nejprve ho zbičovali a poté odvěkli ke svému setníkovi do vesnice Janov. Zde ho dále krutě mučili. Nakonec ho hodili na smetiště, kde mu velitel kozáků zasadil smrtelnou ránu do hlavy. Obyvateli Ivanavy byl řádně pohřben, rakev s ostatky byla vydána jezuitům v Pińsku. V roce 1808 byly shledány jeho ostatky neporušené a byly přeneseny do Polocka, tehdejšího sídla generála jezuitů Bílé Rusi, kde je uložili do skleněné rakve. Byl blahorečen Piem IX. V roce 1853. V roce 1922 jeho tělo zabavili vojáci Rudé armády pro přírodovědecké muzeum v Moskvě. V roce 1924 bylo vyžádáno zpět papežem Piem XI. Svatořečen byl 17. dubna roku 1938 papežem Piem XI. Poté byly svaté ostatky slavnostně přivezeny do Polska a pohřbeny ve Varšavě v jemu zasvěceném kostele pod hlavním oltářem.

Ondřej Bobola je patronem Polska a za jednotu východní a západní církve.

Jeho památku si připomínáme 16. května.

MS

Poutní zájezd na Velehrad

V neděli 10. dubna se uskutečnila celostátní konference KDU-ČSL „Návrat ke kořenům“ na Velehradě spojená s poutní mší svatou, uctěním památky a 60. výročí úmrtí Mons. Jana Šrámka.

Naše místní organizace Ostrava-Jih využila nabídky a pro své členy, příznivce a farníky z Ostravy Zábřeha, Výškovic a Hrabůvky uspořádala při této příležitosti poutní zájezd. Vyrazili jsme krátce po 7 hodině od kostela Sv. Ducha. Po modlitbě svatého růžence předseda br. František obešel s lékem proti krčním chorobám celý autobus a zanedlouho jsme byli na místě. Před začátkem mše svaté, kterou sloužil otec arcibiskup Mons. Jan Graubner, naše skupinka prošla Bránou milosrdenství a poté se ocitla v boční kapli baziliky, hned vedle obětního stolu. Takže jsme měli po celou mši svatou vše jako na dlani, některým starším se podařilo usadit se dokonce na „VIP“ pozici vedle místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka.

Po mši svaté se šlo průvodem k hrobu Mons. Jana Šrámka, poté následoval oběd v prostorách jídelny arcibiskupského gymnázia. Někteří šli na kávu a zákusek do blízké kavárny, jiní zamířili do nedalekého archeoskanzenu. I když byla zima, některým to nezabránilo v tom, aby si prošli venkovní růžencovou cestu.

Cestou zpátky jsme se zastavili ve Starém městě podívat se na tamní nový kostel a poté se jelo domů. Celá akce byla moc vydařená a díky patří zejména br. Františkovi za výborný nápad a panu Škutovi za skvělou organizaci. Z jednoho obvodu v republice nás tam bylo nejvíce. Těšíme se na další poutní zájezd začátkem října.

M.

TO JE SSSUPEER!

Je piatok a ja sa chystám na chatu, s našim „uterním spolčom“. Sprevádza ma štipka adrenalínu, lebo dnes mám stihnúť asi tisíc vecí a Marianka (naša 10mes. dcéra) nie a nie zaspáť. Konečne som sa dočkala, zaspala! Ja mám za ten čas stihnúť navariť, napiect', pripraviť slúbené veci na odvoz, pobaliť nás a pritom nepanikáriť – to mi dá najviac námahy, túto chatu si totiž chcem užít!

Nadpis tohto príspevku vznikol hneď v piatok večer a asi tušíte prečo? Všetci sme boli nadšení z kúzelnej, osamelej retro zariadenej, drevenice v Komorní Lhotce. Všetko bolo sssupeer! Na takej víkendovke sa človek väčšinou dokáže úžasne odreagovať a ukázať pravú tvár :). To sa mi podarilo pri piesni: Najkrásnejší chvíle vždycky jsou, na kolenou :) (asi sa to zdá zvláštne tým, ktorí poznajú pôvodnú verziu piesne :)), skúste pripojiť pohyb celým telom a zrýchliť rytmus :)... je to už dlho, čo som si tak z chuti zatancovala.

Sv. Augustín hovorí: „Pravé priateľstvo je len vtedy, keď ho Ty sám spojíš láskou, ktorá je rozliata v našich srdciach skrze Ducha sv., ktorého sme dostali.“ a my vieme, že pravý dôvod našej radosti bol presne On – Duch svätý. To On z nás urobil mozaiku rôznorodých ľudí, ktorých spájalo jedno: láska ku Kristovi, a to bolo to najdôležitejšie.

Augustínov citát vystihuje moje pocity, s ktorými som sa vrátila domov. Po takmer 3 rokoch v Ostrave som mala pocit, že Boh odpovedal na moje modlitby. Zanechali sme s manželom na Slovensku celoživotné priateľstvá, rodinu, úžasné spoločenstvo a nebolo to ľahké začínať od nuly. Práve na tejto chate mi odpovedal: „Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíš o tom?“ Iz 43, 19.

Vďaka Ti nebeský Otče, za všetkých sssupeer členov nášho spolča a za to, že sú súčasťou našej životnej mozaiky.

Anna Forraiová

2. etapa nové fasády

kostela Navštívení Panny Marie v Ostravě-Zábřehu

Začátkem dubna letošního roku byly zahájeny, dle plánu, práce na 2. etapě, tj. provedení vlastní nové fasády kostela. Konkrétně jsou naplánovány a objednány následující práce s finančním nákladem 1 496 309 Kč vč. DPH:

- doplnění sanační omítky nad soklem, vč. očištění a penetrace podkladu,
- provedení vrchní štukové omítky s konečným síkatovým nátěrem, kde se dle dochovaných historických pohledů vracíme k původní fasádě,
- doplnění zdegradované omítky ve věži
- provedení nových oplechování parapetů oken a říms z TiZn plechu

- doplnění a repasi teracového soklu
- kompletní provedení nového hromosvodu a uzemnění kostela
- repasi okenních mříží

Subdodavatelem fasádnických prací je firma WINRO s.r.o. a subdodavatelem elektro prací je firma Elom s.r.o., přičemž pomocné práce, jako otlučení stávajícího soklu a zemní práce pro uzemnění, provádějí sami farníci zdarma.

Při provádění prací však postupně vycházejí na povrch skryté vady a nedostatky, které musíme řešit. Jedná se především o:

- detailní kontrolou stavu dřevěného krovu bylo statikem rozhodnuto o nutnosti dodatečného zajištění statiky kostela. Aby nedocházelo k dalšímu praskání zdiva je nutné provést podélné a příčné ztužení hlavní kostelní lodi pomocí předpjatých lan, vč. „sešití“ stávajících prasklin nad okny pod římsou. Tyto práce bude provádět firma FORTI Ostrava, s.r.o a náklady jsou odhadovány na 178 000 Kč vč. DPH.
- dále je nutno navíc provést novou střešní izolaci balkonu nad hlavním vstupem a přístřešku nad vedlejším vstupem do kaple, nově opravit uvolněné kotvení měděné kopule věže a celé hliníkové střechy hlavní lodi vč. opravy nadstřešních žlabů a konečně novou fasádu je nutné chránit před sprejery antigrafitovým nátěrem. Předpokládané náklady těchto prací činí 174 000 vč. DPH a bude je provádět firma WINRO s.r.o.

Ing. Arnošt Ryba

Mariánské inspirace - Gabriele Amorth

S knížkou „Mariánské inspirace“ můžeme každý den po celý měsíc rozjímat o životě Panny Marie. O tom, jak je skrytě i zjevně přítomna v Písmu svatém a v celém díle vykoupení. Kniha totiž obsahuje 31 myšlenek, každý den je jednou kapitolou a postupně nás provedou Mariiným životem. Na konci každé kapitoly se autor zamýšlí nad jednáním Panny Marie v její konkrétní životní situaci a nabízí příklad pro nás, který bychom si z jednání Panny Marie mohli vzít pro svůj život.

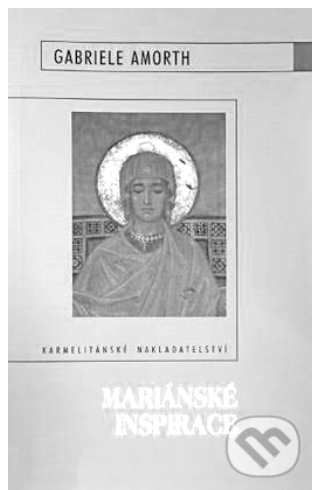
Ve svém apoštolském listu Tertio millennio adveniente Sv. Otec Jan Pavel II. říká: „*Matka krásného milování bude křest'anům ... hvězdou, jež provede jejich kroky neomylně k Pánu. Ať pokorná nazaretská dívka, která před dvěma tisíci lety dala světu vtělené Slovo, vede lidi nového tisíciletí k tomu, jenž je pravé světlo, které osvěcuje každého člověka.*“

Ukázka:

Letnice poskytují sv. Lukášovi příležitost, aby ještě jednou zdůraznil Mariinu přítomnost při zrodu církve. Posvátný text jmenuje jedenáct shromážděných apoštolů a dodává: „Ti všichni jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami“ (Sk 1,14). Hned vidíme, jaký důraz se klade na přítomnost Mariinu. Kromě apoštolů je jedinou osobou, která je jmenována jménem, a je uveden její slavný titul „Matka Páně“...

O Marii: jakou radost měla, že mohla s vírou rozjímat o Ježíšově přítomnosti po Otcově pravici po jeho Nanebevstoupení a očekávat jeho návrat. Modlí se spolu s apoštolů a v této modlitbě pokračuje s církví a s každým z nás. Jaký účinek na ni mělo sestoupení Ducha svatého! Jakou útěchu dává Duch svatý v době pronásledování! Všechna tato utrpení byla Pánem předpovězena. Po splnění svého životního úkolu se mohla Panna Maria v pokoji navrátit domů k Otci.

Pro nás: plně důvěřovat v modlitbu, kterou konáme ve jménu Ježíšově, protože on se za nás neustále přimlouvá u svého Otce. Nepřetržitě vzývat Ducha svatého, zejména ve chvílích, kdy nejvíce potřebujeme Světlo, abychom dokázali žít v souladu s Boží vůlí a stále více se připodobňovali Kristu. Spoléhat se na Mariinu přítomnost vedle nás, neboť dostala za úkol být naší matkou. Myslet klidně na smrt - smrt nám umožňuje dosáhnout definitivního cíle naší existence. LŠ

Želvičky

„Copak, Sami, vypadáš nějak smutně,“ vítám před nábožkem nezvykle tichého chlapce. „Teto, já jsem asi zažil šikanu,“ sděluje mi tajemně. „Ale nikomu to neříkej!“ Nakonec přece jen v důvěrné atmosféře zájmu ostatních dětí Sami vypráví: „Jeden kamarád - tedy už to není kamarád – mi hlavou bouchal o lavici a pak si na mě ještě sednul!“ „A to se tě nikdo nezastal?“ divím se. „Ne, ostatní se dívali...“ s hořkostí odpovídá Sami.

Vnímám tu bolest ponížení, kterou si teď chlapec v sobě nese, a bezmocně volám k nebi S.O.S. A nápad, jak tuto ránu v duši aspoň trochu ošetřit, přichází okamžitě. „Víš co, Sami? Já tady v batohu nosím takový malý hřeben, je jako kouzelný,“ a vytahuji za pozorného přihlížení dětí hřebínek z boční kapsy. „Můžu ti to bolavé místo na hlavě tím hřebenem pohladit? Třeba to pomůže...“ Sami důležitě kýve a vysouvá hlavu dopředu jak želva z krunýře. Jemně ho češu „kouzelným“ hřebenem a v duchu se modlím: „Pane, jen Ty sám můžeš pohladit a ošetřit zranění duše Tvého milovaného dítěte. Přijď, prosím, a dotkni se ho.“ Sami se blaženě usmívá a v tu chvíli vystrkuje hlavu dopředu i Tomášek: „Teto Fany, já chci taky!“ Najednou mám kolem sebe samé želvičky a jednu po druhé jemně češu v naprostém tichu svým „kouzelným“ hřebínkem. Neplánovaná, spontánní chvíle něžného doteku Božího milosrdenství...

I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slivovník. (Iz 54,10)

Tento biblický citát se mi s touto chvílí propojil. A ještě s jednou chvílí. To jsem jedinkrát v životě ve svých osmnácti praštila knihou o zem! Jmenovala se Boží otcovské srdce a autor v ní popisoval, jak hrozně trpí nevinná novorozeňata narkomanek abstinenciími příznaky, ovšem milující Otec je s nimi... „Taková laciná fráze! To je jim houby platné, že je s nimi, ať jim raději pomůže!“ volala jsem tenkrát vztekle a rozhořčeně směrem k nebi. Ted' v padesáti už dobře vím, jak velkým darem je žít život s jeho tíhou ve vědomí Boží blízkosti. A že z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí (Jan 1,16), ačkoli se zdánlivě nic neděje. Kolikrát už Bůh při mně stál jako teď při Samim skrze obyčejný hřeben?

Milostí za milostí... Okamžitě mě napadá obraz našeho nového kostela v prstenci hospod, barů a heren. Ve Svatém týdnu na trávníku před kostelem začaly rozkvétat k překvapení kolemjdoucích fialové krokusy. Spousta

krokusů. Ale to nestačilo, na Vzkříšení prorazila fialovou barvu záplava žlutých trpasličích narcisů a do toho ještě malé červené tulipánky! Prostě neuvěřitelný koberec jásavých květů a barev! Přemíra, nad kterou se musel každý zastavit... Viděla jsem malé dítě ukazovat ručkou z kočárku a hýkat radostí, viděla jsem dvě babičky potěšeně debatovat o tom, kdo to asi zasadil, viděla jsem potácející se individuuum, jak mu údivem vypadla cigareta z pusy... Obraz milosti za milostí...

Shrnu to citátem z Deníčku Svaté Faustyny, kdy jí Ježíš říká: „Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět. Duším, které důvěřuji mému milosrdenství, toužím dávat nesmírné milosti.“

Vnímání Boží blízkosti a milost za milostí přeje

teta Fany

Informace květen/červen

12. 5. v 19.00 NÁBOŽENSTVÍ PRO
DOSPĚLÉ, farní kostel

a FARNÍ POSEZENÍ
na zahradě u farního kostela

13. 5. 18.00 – 24.00
BDĚNÍ PRO RODINU
kostel Svatého Ducha (růženec,
modlitba chval, odprošení a proseb,
svědectví a svátostné požehnání)

29. 5. POUŤ FARNÍ KOSTEL NAVŠTÍVENÍ
PANNY MARIE

15. 5. POUŤ KOSTEL SVATÉHO DUCHA
a v 16.00 SVATODUŠNÍ VAJEČINA
u Hábů

4. 6. DĚKANÁTNÍ POUŤ DO FRÝDKU,
doprava individuálně (auta, vlak, pěší
pout' – 12.00 sraz u kostela v Hrabové)
16.00 růženec, 17.00 adorace,
18.00 mše svatá

17. 5. v 15.30 SETKÁNÍ SENIORŮ
knihovna pastoračního
centra

5. 6. – 12. 6. TÝDEN VÍRY v Ostravě

28. 5. v 15.00 MÁJOVÁ POBOŽNOST
u kapličky vedle Lidlu

5. 6. v 10.00 SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ
k 20. výročí diecéze
na Masarykově náměstí

Mamínko, díky...

*Tvůj milý úsměv, Tvé laskavé srdce, Tvé ruce vždy ochotné pomoci,
Tvé přimluvné modlitby, Tvá láska k Bohu i lidem...*

*Napadá mne však mnohem více důvodů,
proč si Tě vážím a mám Tě rád...*